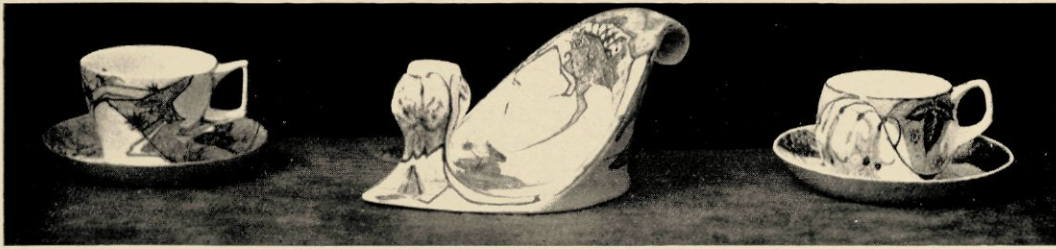

Rozenburger Porselein.

het glazuur versierd, verliezen weldra alle versiering en worden weer zooals de fabrikanten afleverde aan de firma's, die zich alleen op het beschilderen en inbranden toeleggen, geheel wit.

Rozenburg is tot nu toe de eenige fabriek, die te beschikken heeft over een uitgebreide keus van allerlei kleuren, die op het biscuit aangebracht en bestand tegen de hooge hitte van den oven, hun glans verhoogd zien door den gloed van het glazuur.

Voorzien van een palet rijk aan kleuren, betracht de Rozenburger porselein-schilder de soberheid van zijn volksaard. Hij smeert zijn werkstuk niet vol, hij verft het niet, hij verguldt het niet. Hij heeft eerbied voor het werk van den porseleinbakker.

Het fijne, dunne porselein, doorzichtig genoeg om er doorheen te kunnen lezen, de kleur van de pâte, de eigen gloed van het glazuur, laat hij spreken voor henzelf. In vlak ornament, met vormen ontleend aan dieren en planten, brengt hij speelsche versieringen aan. Zoo is Rozenbur-

ger porselein niet overladen, niet druk, niet hard van kleur, niet valsch van opdringerige schittering, maar is het iets echt Nederlandsch, versierd met spaarzaamheid en dege-lijkheid, op het eerste gezicht zich gevende voor wat het is, naar eigen aard en stof.

Tegen een opgedirkte en schreeuwerige omgeving is het niet bestand, het zal nooit dienen tot pronk bij burger-juffrouwen die gemeubelde kamers verhuren of voldoen om een bierhuis gezellig te maken. Het eischt een rustigen achtergrond en, aristokratisch als het is, deftigheid om zich heen.

Ook in zijn vorm heeft het Nederlandsche eigenschappen. Het is niet plomp, als sommige werkstukken uit Saksen, niet, evenals het Fransche, alleen gemaakt om bevallige lijneu te vormen, ook al strijden die met den aard van het gebruik.

Een theekopje moet prettig zijn om er uit te drinken en het moet staan. Het moet òn in werkelijkheid òn voor het oog een ding zijn dat vaststaat, niet in een min of meer zeker evenwicht, maar

